

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **R. H.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2013, č. j. JMK 100714/2013, sp. zn. S-JMK 100714/2013/OD/Ro, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2015, č. j. 22 A 2/2014 – 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen na účet zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, **do třiceti dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou dne 7. 5. 2015 žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2015, č. j. 22 A 2/2014 – 39, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2013, č. j. JMK 100714/2013, sp. zn. S-JMK 100714/2013/OD/Ro, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jímž byl shledán vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d) a podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni rozhodování správního orgánu prvního stupně, a dále podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, kterých se dopustil porušením § 6 odst. 8 písm. a) a § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu v návaznosti na ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a porušením § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, tím, že se na základě výzvy policejní hlídky nepodrobil provedení dechové zkoušky na přítomnost alkoholu v dechu, odmítl se podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve nebo moči ke zjištění míry ovlivnění alkoholickým nápojem, a dále nepředložil ke kontrole řidičský průkaz a doklad prokazující

pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (tzv. zelenou kartu), neboť neměl při řízení vozidla u sebe řidičský průkaz a tzv. zelenou kartu sice předložil, ale ta byla neplatná.

[2] Jelikož stěžovatelova kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 20. 5. 2015, č. j. 2 As 115/2015 - 31, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Stěžovatel byl zároveň poučen, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 25. 5. 2015 a konec lhůty pro doplnění kasační stížnosti připadl na čtvrtek 25. 6. 2015. Stěžovatel během stanovené lhůty ani později do dne vydání tohoto usnesení svou kasační stížnost nedoplnil.

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[4] Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoplnil chybějící náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 1 a 3 s. ř. s., je zde nedostatek podmínek řízení, který nebyl stěžovatelem k výzvě soudu ve stanovené lhůtě odstraněn a pro který nelze v řízení pokračovat. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítnout.

[5] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Nejvyšší správní soud zároveň rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, a to na základě § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Soudní poplatek bude převeden ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení (§ 10a zákona o soudních poplatcích) na účet zástupce stěžovatele, jenž bude Nejvyššímu správnímu soudu sdělen.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu